



**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In festo sancti siluestri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

In festo sancti siluestri. Fo. clxxv.

honorificari. Juxta vbum saluato
ris in p'senti euāgelio. Qui mihi
intrauerit honorificabit euz a
ter me? q̄ in celis est. Un̄ cū ip̄o
mortuo clerici Requiem eternā
inciperēt. ⁊ p̄ eo missaz celebra
re defunctor. subito vt aiūt aē
loz chori assantes voces cāticū
interrūpūt. martyris missaz inci
piūt. Letabit iustus. ⁊ p̄sequēt
cōcinit ⁊ ceteri clerici. p̄sequūt
Ad ratiōes in oppositū. Ad
primā rīdet negādo assumptuz
vñ Mat. v. dz. Beati q̄ p̄secutio
nez patiunt. p̄pter iusticiā. qd̄ p̄ti
ner ad martyriū. vt glo. ibi dicit.
ad iusticiā aut̄ p̄tinet non solū fi
des. s; etiā alie virtutes possunt
esse causa martyrii. Un̄ beati io
hānis baptiste martyriū i eccle
sia celebrat q̄ nō p̄ neganda fide
s; p̄ reprehensioē adulterij mor
tē iustiniuit. Ad auctoritatē Au
rīdetur q̄ q̄cūq; patit̄ p̄ quocū
q; bono ope faciēdo vel p̄ quocū
q; peccō vitādo p̄pter xp̄m est mo
ri ⁊ pati p̄ x̄po. Ad scd̄az rīde
tur. negando minozē. Dicit̄ em̄
Matth. xxij. reddite que sūt ce
saris cesari. et que sunt dei deo
bona aut̄ ecclesie dei sūt que isti
archiepiscopo erant commissa.
Unde mouēdo p̄ defensioē eoz
est testimoniū ferre veritati diui
ne. Preterea nō est simile de ve
ritatibus aliaz scientiaz. qz cū
ille nō p̄tinet ad cultū diuinita
tis. ideo eaz confessio nō potest
esse directe martyrii causa. s; qz
omne mēdaciū p̄ctm̄ est. vitatio

mēdaciū s̄tra quācūq; vitatē sic
inceptum mendacius est peccatū
diuine legi p̄trarium potest esse
causa martyrii. Ad tertiā rī
det. negādo p̄sequētā. Et ratio
est. qz bonū reipublice est p̄eci
pium bonū inter bona humana.
sed bonū diuinū qd̄ est. p̄pria cau
sa martyrii est potius q̄ humanū.
qz tñ bonum humanū potest effi
ci diuinū si referatur in deū etiā
potest esse qd̄cūq; bonū humanū
martyrii causa s; qd̄ i deū referat̄.



S festo
beati Silue
stri. est euangeliū. Homo
q̄dam p̄gre
tc. mat. xxv.
Circa qd̄ pos
sunt disputari sequētes questio
nes. Prima. vtrū beatus Silue
ster q̄nq; talenta sibi a deo data
ita lucris multiplicauit vt meruit
intrare i gaudiū beatitudinis eter
ne. Secūda. vtrū de negligē
tia multiplicādi talēta sibi data
a deo merito veniat q̄s 'dānād'.



Primaz
questioē. sic
p̄cedit. Et vi
detur q̄ non.
Quia talenta
ab aliquo ac
cōmodata lu
cris multipli
cata reddere
videtur ad vsuram penitere. sed
vsura cum sit peccatum mortu

In festo sancti siluestri.

le impedit ad ingressum beatitudinis. Unde in ps. Dñe q̄s habitabit in tabernaculo tuo. sequitur. Qui pecuniam non dedit ad usuram. ¶ In oppositū est euangeliū presens. quod legitur in hñōi sancti festiuitate. ¶ Respondeo dicēdum. q̄ beatus siluester ita talēta sibi data lucris multiplicauit vt in gaudiū eterne beatitudinis intrare meruit. Pro quo notandū. q̄ ista q̄nq; talēta sibi data possunt dici. scz bonū nature. bonū gratie. bonū potentie. bonū sciētie. bonū opulētie. In bonis nature sic proficit vt fuit corpore integer. et hoc ppter castitatem. facie angelicū. qz gratiosus aspectu. sermōe nitidus. qz p̄silio magnū. vt dicitur in uita sua. Secundo in talento gratie proficit et merita multa cumlauit. erat em̄ fide catholicū. spe patientissimū caritate diffusus. opere sanctus. In talento patientie profecit. qz factus diaconus tanta gratia p̄fulsit in clero vt omnis populus christianū intrare eum sibi in p̄byterū postularēt. et tandem melchisede migrante oim̄ voce clericorū et laicorū p̄currētē factū est summus pontifex. Quod em̄ promeruit operibus declarauit. naz vt dicitur in historia. Erat em̄ piissimus et in omni sanctitate p̄spicuus. Item in quarto talēto. scz scientie profecit et lucra multiplicauit. Doctrina em̄ quotidiana populū informabat q̄ ad eius

sermonem p̄fluebat in multitudine copiosa. Item cum iudeorū sapientibus disputauit. quibus superatis. baptizati sūt tria milia iudeorū. Item q̄nto profecit in talento opulētie. ita em̄ misericors erat vt nullū inops uel la uidua paup. nullus orphānus indigens in tota urbe erat que non haberet in scriptis. quot uide erāt in regione. quot orphāni. quot clerici sciebat et necessaria ministrabat. Ecce qualis talēta sibi data beatus iste siluester multiplicauit. quare merito intrauit in gaudiū domini sui. ¶ Ad rationē in oppositū respondet. q̄ multiplicare bona dei in eis proficiēdo. et accumulādo merita apud deum non est usura. Nec obuiat illud Lu. xii. Et ego ueniēs cū usuris et exgissim illas. scz pecuniam mutuat. quoniam vt dicit sanctus Thomas. q̄ usura ibi metaphorice accipitur pro super excresecntia bonorū spūaliū quam exigit deus uolens vt bonis acceptis ab eo semp̄ proficiamus quod est ad nostrā utilitatem. non eius.



¶ Secūda q̄stionē qua q̄ritur. vtrū de negligentia multiplicandi talēta sibi data a deo merito ueniat quis dānādus. Et videt q̄ non. ¶ Quia negligentia non potest esse peccatū mortale. ¶

In festo sancte agnetis. Fo. clxxvi.

etur enim illud Eccl. vii. De negligentia purga te cum panis. in glo. quibus oblatio pura sit. multorum delictorum purgat negligentiam. sed hoc non esset si negligentia esset peccatum mortale. ergo etc. In oppositum est euangelium presens. ubi qui negligit cum talento sibi dato negociari operando opera virtutum iubet mitti in tenebras exteriores. Respondeo dicendum. quod pro tali negligentia multiplicandi talentum sibi datum a deo merito venit quod condemnatus. Patet conclusio. nam dicit Chrysostomus super hunc passum. Eterna pena potest homo damnari non solum pro peccato commissionis committendo adulterium aut furtum seu homicidium. verum etiam pro peccato omissionis. unde ait. quod non solum qui rapit aliena aut qui male operatur puniuntur ultima pena. sed etiam qui bona non facit. Non enim dives ille epulo fuit damnatus quod rapet aliena. sed quod propria lazaro non communicavit. Quod vero arguitur quod negligentia non potest esse peccatum mortale. Respondetur quod falsum est. Nam dupliciter potest contingere. ut dicit sanctus thomas (i. q. lxxv. ar. ii.). quod negligentia sit peccatum mortale. Uno modo ex parte eius quod permittit per negligentiam quod quod fit de necessitate salutis. siue sit actus siue circumstantia. erit peccatum mortale. Alio modo ex parte cause. Si enim voluntas intentus sit remissa circa ea que sunt dei ut tota

liter a dei caritate deficiat. talis negligentia est peccatum mortale. et hoc precipue contingit quando negligentia sequitur ex contemptu. alioquin si negligentia consistat in premissioe alicuius actus vel circumstantie que non fit de necessitate salutis nec hoc fiat ex contemptu. sed ex aliquo defectu feruoris que impedit interdum per aliquod veniale peccatum. tunc negligentia non est peccatum mortale sed veniale.



In festo sancte agnetis est euangelium. Si miles erit regnum celorum etc. mat. xxv. Circa quod possunt disputari sequentes questiones. Prima. utrum beata agnes ad hoc quod esset una de numero prudentium virginum habuit necesse in vasis sciencie sue portare caritatis oleum. Secunda. utrum beata agnes fuit christo desponsata.



Prima questione sic proceditur. Et videtur quod beata agnes ad hoc quod esset una de numero prudentium virginum habuit necesse in vasis sciencie sue portare caritatis oleum. videtur quod non. Quia tanta prudentia quod virginitas possunt esse in aliquo sine caritate

buit necesse in vasis sciencie sue portare caritatis oleum. videtur quod non. Quia tanta prudentia quod virginitas possunt esse in aliquo sine caritate